

F. t. I. vedr. værdipapirhandel m.v.

Offentliggørelse af en afgørelse indebærer ikke, at selve sagen bliver offentlig tilgængelig. Sagen er stadig omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt, og der vil heller ikke efter offentliggørelse være mulighed for at få aktindsigt i sagens dokumenter.

Samtidig med selve afgørelsen i sagen træffer rådet også beslutning om offentliggørelse. Udkast til rådets afgørelse vil derfor indeholde en indstilling vedrørende offentliggørelse. Hvis en eller flere af undtagelserne til offentliggørelsespligten, jf. stk. 2, gør sig gældende, vil dette således fremgå af udkastet til afgørelse. Såfremt det indstilles, at afgørelsen offentliggøres, vil et udkast til pressemeddelelse vedlægges afgørelsesudkastet. Beslutningen om at offentliggøre virksomhedens navn er endelig og kan således ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Til gengæld kan rådet blive mødt med krav om erstatning, jf. de almindelige regler om offentlige myndigheders erstatningspligt. Dette vil kunne ske, såfremt rådet træffer beslutning om offentliggørelse, men hvor en domstol efterfølgende vurderer, at der ikke skulle have været sket offentliggørelse. Erstatning kræver dog, at virksomheden kan dokumentere, at den har lidt et økonomisk tab, der kan henføres direkte til den fejlagtige offentliggørelse.

Da udkast til rådets afgørelser fremover i deres helhed skal sendes i partshøring hos de berørte virksomheder, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, vil virksomheden i forbindelse med høringen få mulighed for at kommentere på selve indstillingen i relation til spørgsmålet om offentliggørelse, samt – hvis det indstilles, at afgørelsen offentliggøres – hvilke oplysninger virksomheden eventuelt finder, bør fjernes fra udkastet til pressemeddelelse inden offentliggørelse.

I lovforslaget er der ikke angivet et tidspunkt for, hvornår en afgørelse offentliggøres. Dette vil dog i praksis ske, kort efter at afgørelsen er truffet. Dog vil den pågældende virksomhed, hvis navn vil blive offentliggjort i afgørelsen, først blive orienteret om afgørelsen. Virksomheden vil således kunne forberede sig på offentliggørelsen af afgørelsen med navns nævnelse. Det vil sige, at eksempelvis i tilfælde, som vedrører virksomhedens solvensforhold, vil offentliggørelse først ske efter en vis periode – nemlig efter udløbet af den frist, inden for hvilken virksomheden har fået mulighed for at rette op på solvensforholdene, medmindre det allerede er offentliggjort ad anden vej. Det forudsætter dog, at hemmeligholdelsen er i overensstemmelse med børsreglerne.

Såfremt virksomheden efter børsreglerne skal udsende en selskabsmeddelelse, skal offentliggørelsen af rådets afgørelse afvente selskabsmeddelelsen. Det-

te indebærer, at såfremt selskabet efter børsreglerne kan udsætte offentliggørelsen, fordi det vil skade berettigede interesser for selskabet at offentliggøre forholdet, jf. lov om værdipapirhandel m.v. § 27, stk. 6, vil offentliggørelsen af rådets afgørelse blive udsat.

Det foreslåede stk. 2 indeholder undtagelserne til det klare udgangspunkt om offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn. Det drejer sig om de tilfælde, hvor en offentliggørelse med navns nævnelse vil medføre uforholdsmæssig stor skade for virksomheden, eller hvor en offentliggørelse vil kunne skade en politimæssig efterforskning.

Det forhold, at offentliggørelse af en virksomheds navn vil kunne medføre fald i kursen på virksomhedens aktier, tab af kunder eller at en offentliggørelse vil kunne bane vej for et erstatningskrav mod virksomheden vil ikke i sig selv være nok til at undtage en afgørelse for offentliggørelse. Undtagelsen finder således kun anvendelse på de tilfælde, hvor virksomhedens fortsatte drift vil blive truet eller meget væsentlige interesser krænkes. Det kan eksempelvis være tilfældet, hvis der er risiko for, at offentliggørelsen vil kunne medføre et »run« på virksomheden, som når et pengeinstituts kunder må forventes at ville trække deres penge ud og derved skabe likviditetsproblemer for virksomheden på et tidspunkt, hvor der ellers ikke er nærliggende risiko for sammenbrud. Et andet eksempel er en sag om fastsættelse af et individuelt solvenskrav for et pengeinstitut.

Det foreslåede stk. 2 åbner endvidere mulighed for at undtage offentliggørelse med angivelse af virksomhedens navn i tilfælde, hvor det vil kunne skade en efterfølgende strafferetlig efterforskning. Som ovenfor anført er en beslutning om at sende en sag til politiet med anmodning om efterforskning og eventuel tiltale-rejsning ikke en forvaltningsretlig afgørelse. Det forudsættes, at offentliggørelse af en beslutning om at oversende en sag til politimæssig efterforskning alene sker efter høring af den relevante politimyndighed. Eventuelt vil der kunne indgås en mere generel aftale om offentliggørelse af visse sagstyper. Ved tvivl vil spørgsmålet om offentliggørelse blive forelagt den relevante politimyndighed.

Der findes dog også andre sager, hvor Det Finansielle Virksomhedsråd træffer en egentlig afgørelse, men hvor der derudover også vil kunne komme en strafferetlig sanktion på tale, og hvor det vil kunne skade den efterfølgende efterforskning, hvis rådets afgørelse offentliggøres med navns nævnelse.

Finanstilsynet offentliggør i dag principielle og vidtrækkende afgørelser i anonymiseret form. Hvis